

บทที่ ๕

สรุปผลการวิจัยและขอเสนอแนะ

วัตถุประสงค์

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ที่จะศึกษา

๑. ความสัมพันธ์ระหว่างนิสัยในการเรียน ทักษะในการเรียนกับสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน โดยมีสมมุติฐานว่า คะแนนนิสัยในการเรียนและทักษะในการเรียนน่า จะมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับคะแนนสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน

๒. เปรียบเทียบความแตกต่างในนิสัยในการเรียน และทักษะในการเรียนระหว่างนักเรียนชายกับนักเรียนหญิง นักเรียนแผนกวิทยาศาสตร์กับนักเรียนแผนกศิลป์ และนักเรียนที่มีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนสูงกับต่ำ โดยมีสมมุติฐานว่านักเรียนที่เรียนอยู่ในระดับการศึกษาเดียวกัน นิสัยในการเรียนและทักษะในการเรียนไม่แตกต่างกัน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ โรงเรียนรัฐบาลในเขตพระนคร สังกัดกรมวิสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ จำนวน ๔๐๐ คน เป็นนักเรียนชายแผนกวิทยาศาสตร์ ๑๐๐ คน นักเรียนหญิงแผนกวิทยาศาสตร์ ๑๐๐ คน นักเรียนชายแผนกศิลป์ ๑๐๐ คน และนักเรียนหญิงแผนกศิลป์ ๑๐๐ คน

ผู้วิจัยได้แปลแบบสำรวจนิสัยในการเรียน และทักษะในการเรียนของบราวน์และโฮลต์แมน (The Brown - Holtzman Survey of Study Habits and Study Attitudes)

ออกเป็นภาษาไทยโดยดัดแปลงให้เหมาะสมกับสภาพสังคมและวัฒนธรรมไทย แบบสำรวจนี้แบ่งออกเป็น ๒ ตอนคือ ตอนที่ ๑ เป็นแบบสำรวจนิสัยในการเรียน มีคำถามอยู่ทั้งหมด ๕๐ ข้อ ตอนที่ ๒ เป็นแบบสำรวจทักษะในการเรียน มีคำถามอยู่ทั้งหมด ๕๐ ข้อ แต่ละข้อมี

คำตอบให้เลือกตอบ ๕ คำตอบ ให้นักเรียนเลือกคำตอบเพียงคำตอบเดียวที่ตรงตามความเป็นจริงของนักเรียน แล้วคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์แห่งสหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนนิสัยในการเรียนกับคะแนนสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน และคะแนนทัศนคติในการเรียนกับคะแนนสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน คะแนนสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนเป็นคะแนนที่กลุ่มตัวอย่างได้จากการสอบไล่ปลายปีของชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ปีการศึกษา ๒๕๑๓ ซึ่งเป็นการสอบรวม โดยกระทรวงศึกษาธิการเป็นผู้จัดสอบ และเปรียบเทียบคะแนนนิสัยในการเรียนและทัศนคติในการเรียนจำแนกตามเพศ และแผนกวิชา โดยวิธีทดสอบสมมุติฐานทางสถิติ

สรุปผลการวิจัย

ผลจากการวิจัยสรุปได้ดังนี้คือ

๑. สัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ มีความสัมพันธ์กับนิสัยในการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑
๒. สัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ มีความสัมพันธ์กับทัศนคติในการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ แต่ในนักเรียนหญิงแผนกวิทยาศาสตร์มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕
๓. นิสัยในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ มีความสัมพันธ์กับทัศนคติในการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑
๔. นักเรียนที่มีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนสูงมีนิสัยในการเรียนและทัศนคติในการเรียนดีกว่านักเรียนที่มีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนต่ำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑
๕. นักเรียนแผนกวิทยาศาสตร์มีนิสัยในการเรียนและทัศนคติในการเรียนดีกว่านักเรียนแผนกศิลปอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ และ .๐๕ ตามลำดับ
๖. นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีนิสัยในการเรียนและทัศนคติในการเรียนไม่แตกต่างกัน
๗. เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างเพศและระหว่างแผนกวิชา ปรากฏว่า

คะแนนนิตยในการเรียนและทัศนคติในการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่มี
 ข้อยกเว้นก็คือนักเรียนชายแผนกวิทยาศาสตร์กับนักเรียนหญิงแผนกศิลป์มีทัศนคติในการ
 เรียนไม่แตกต่างกัน

๘. เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างเพศ ในแผนกเดียวกัน ปรากฏว่า
 คะแนนนิตยในการเรียนและทัศนคติในการเรียนไม่แตกต่างกัน แต่มีข้อยกเว้นก็คือ
 นักเรียนหญิงแผนกศิลป์มีทัศนคติในการเรียนดีกว่านักเรียนชายแผนกศิลป์อย่างมีนัยสำคัญ
 ทางสถิติที่ระดับ .๐๕

๙. เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างแผนกวิชา ในเพศเดียวกัน ปรากฏ
 ว่า คะแนนนิตยในการเรียนและทัศนคติในการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
 แต่มีข้อยกเว้นก็คือนักเรียนหญิงแผนกวิทยาศาสตร์กับนักเรียนหญิงแผนกศิลป์มีทัศนคติใน
 การเรียนไม่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

๑. ควรจะมีการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนกับ
 นิตยในการเรียน และทัศนคติในการเรียนซ้ำอีก โดยใช้ข้อสอบมาตรฐานเพื่อวัดสัมฤทธิ์ผล
 ทางการเรียนเฉพาะด้านในด้านหนึ่งด้านใดของนักเรียน และแบบสอบถามนิตยในการ-
 เรียนและทัศนคติในการเรียนควรจะได้รับการปรับปรุง คัดแปลงให้เหมาะสมกับสภาพ
 สังคมและวัฒนธรรมไทย กลุ่มตัวอย่างที่ใ้ควรจะต้องมาจาก โรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียน
 ราษฎร์หลายระดับการศึกษาเพื่อทดสอบและเปรียบเทียบด้วยผลที่ได้จากการศึกษารังนี้

๒. ควรศึกษาโดยทดลองนักเรียน ๒ กลุ่ม กลุ่มหนึ่งฝึกให้นักเรียนมีนิตยในการ
 เรียนและทัศนคติในการเรียนที่ดี อีกกลุ่มหนึ่งไม่มีการฝึกแต่อย่างใด เพื่อเปรียบเทียบ
 สัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของกลุ่มนักเรียนทั้ง ๒ กลุ่มว่าแตกต่างกันหรือเหมือนกันมากน้อย
 เพียงใด

๓. ควรจะได้มีการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพกับนิสัยในการเรียน และทัศนคติในการเรียนของนักเรียนชายและหญิงในระดับประถม มัธยม และอุดมศึกษา เพื่อควาผู้ที่มีนิสัยในการเรียน และทัศนคติในการเรียนต่างกัน จะมีบุคลิกภาพแตกต่างกัน ควบหรือไม่ อย่างไร และเปรียบเทียบนิสัยในการเรียน และทัศนคติในการเรียนของ กลุ่มตัวอย่างที่เรียนแต่ละระดับการศึกษาว่าเหมือนกันหรือต่างกันมากน้อยเพียงใด

๔. ควรจะได้มีการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ กับนิสัยในการเรียน และทัศนคติในการเรียน เพื่อจะได้ทราบว่า ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่างกัน จะมีนิสัยในการเรียนและทัศนคติในการเรียนต่างกันหรือไม่

๕. ควรจะได้มีการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูของผู้ปกครอง กับนิสัยในการเรียนและทัศนคติในการเรียน เพื่อเปรียบเทียบว่าการอบรมเลี้ยงดูด้วยวิธีการที่ต่างกัน เป็นต้นว่า แบบประชาธิปไตย แบบเผด็จการ และอื่น ๆ จะทำให้นักเรียนมีนิสัยในการเรียนและทัศนคติในการเรียนแตกต่างกันหรือไม่

๖. การวิจัยครั้งต่อไป ผู้วิจัยควรสร้างเครื่องมือในการศึกษาเกี่ยวกับนิสัยในการเรียนและทัศนคติในการเรียน ไม่ว่าจะศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างระดับใดก็ตาม ทั้งนี้ เพื่อให้ได้แบบสอบถามที่ครอบคลุมลักษณะนิสัย ขนบประเพณีและวัฒนธรรม ตลอดจนสภาพต่าง ๆ ของคนไทย

